

POSUDEK VEDOUCÍHO

bakalářské práce **Judity Kožíškové**,

studentky IV. ročníku oboru *Prezentace a ochrana kulturního dědictví*,

Represe venkova v 50. letech 20. století a její vliv na život v obci Litoboř

HÚ FF UHK, 2016, 120 s. a přílohy.

Bakalářská práce kolegyně J. Kožíškové zohledňuje ve svém zadání téma specifických politicko-sociálních forem represí politiky KSČ v regionálně vymezené lokalitě Litobořska. Hlavním důraz práce klade na vytvoření celistvého obrazu zemědělské aglomerace obce Litoboř, fenomén „rozkulačení“ venkova a specifický případ „agenta Stejskala“ v Litoboři.

Práce je rozdělena do úctyhodného počtu třinácti kapitol, které jsou dále členěny v podkapitoly. Bakalaureantka sleduje v úvodu charakter zemědělské politiky po r. 1945 až do období stalinismu v ČSR. Správně vidí některé determinanty, které spoluurčovaly realitu všedního dne v Litoboři po r. 1948 (specifika kolektivizace, akce „maso“ a „kulak“ jako represivní složky...). Samotný život v obci podává autorka zcela logicky chronologizovaný na období před a po únoru 1948, přičemž srozumitelně vysvětluje, proč tak činí. Téměř $\frac{3}{4}$ své práce pak J. Kožíšková věnuje případu agenta Stejskala, akci „Teror-Náchod“, soudu v Náchodě a státnímu soudu v Hradci Králové, které byly logickým vyústěním celé této složité historie. Bakalářskou práci uzavírá deskripce dovršení kolektivizačního procesu v Litoboři, založení JZD a jeho problémů, a návratu soudně perzekvovaných zpět do života obce.

Bakalářská práce vychází z autorčina zájmu o lokální dějiny, který přináší v práci mnoho podnětů a také několik sporných momentů. Mám-li zhodnotit, jak je mou povinností, obě strany předložené bakalářské práce, začněme pozitivními aspekty. Práce je svým rozsahem a koncepcí dobře navržená a problém, který ze zadání BP vyplývá, řeší autorka s velkým rozsahem souvisejících témat, literatury a pramenů. Práce tak nenechává Stejskalův případ viset „ve vzduchoprázdnu“, ale zasazuje jej do reálného prostředí konkrétní lokality, která měla svou historii, všední život a byla, jako jiné obce ČSR, zcela v zajetí direktivních nařízení a centrální politiky státu. Právě propojení reálií s velmi specifickým případem tzv. protistátní činnosti je silnou stránkou celého textu. Ocenit lze také dobře vyčerpaný seznam literatury a pramenů, které autorka vhodně využívá. Logické je proto vyústění v závěr, který znovu sumarizuje podstatné náležitosti celého zkoumaného fenoménu. V této úrovni autorka nepochybně splnila své zadání.

Text má samozřejmě i stránky slabší. První z nich je autorčin velmi specifický způsob psaní odborného textu. Ten na mnoha místech, zvláště v pasážích, které detailně líčí vše kolem akce „Teror-Náchod“, přechází z odborné historické roviny téměř do roviny literární. Text samotný je díky tomu na jedné straně velmi čtivý, autorka nezapře svůj očividně přítomný literární talent, který by se ovšem lépe uplatnil v rovině populárně-naučné. S tím souvisí asi nejdůležitější připomínka: Bakalaureantka dle mého názoru zaměřila svou práci na čistý popis událostí (byť uspořádaný logicky a na základě historické chronologie), aniž by sama sobě kladla další hlubší historické či metodologické otázky. Je zde patrná jednoznačná inspirace literaturou, především prací Pavla Světlíka. Od té autorka v podstatě neodbočuje, provází ji celým textem a, stručně řečeno, inspiruje ji velmi zjevně. V některých částech má čtenář pocit, že text BP jen volně parafrázuje obsah Světlíkovy knihy, která je, přes její nesporný přínos, také problematická v mnoha ohledech. Odborná literatura zkrátka vytyčila autorce kostru textu, obsahu a inspirovala ji i v hodnocení. Domnívám se, že jde o chybu, kterou by bylo možné nahradit zevrubnější analýzou pramenů, a tak přispět tématu více. Na obranu autorky je však třeba poznamenat, že při konzultacích s vedoucím práce bylo zřejmé, že vytěžila všechny relevantní pramenné zdroje pro svůj text. Mohla jim jen dát větší prostor. Lineární deskriptivita a styl formulování textu je asi největším problémem celé BP. Autorka má problém se odpoutat od shromážděných pramenů a literatury (té především), které ji až literárně inspirují, a ponořit se do formulování vlastních hypotéz. Bakalaureantka je v tomto ohledu velmi opatrná a prakticky neopouští půdu bezpečně doložitelného odkazu na odbornou literaturu. Z práce je zřejmé, že finální úpravy textu byly před odevzdáním BP prováděny narychlo. Zkrátka, další pročtení a korektury by bakalářské práci jen pomohly.

Úroveň písemné formy práce je na dnešní dobu nadstandardní. Přesněji řečeno – měla by být pro další dnešní absolventské práce alespoň standardem. Citace jsou dobře provedeny, autorka používá povinný citační úzus (i když, opět, na některých místech by korektura prospěla), gramatické chyby se v BP prakticky nevyskytují (jen ve formě několika málo překlepů). Práce dodržuje schéma, které bylo vytvořeno při jejím zadání a odpovídá mu. Bakalaureantka pravidelně (především pak zpočátku) vznikající text konzultovala, což jí umožnilo si téma specifikovat.

Závěrem tedy nutno říci, že přes mnohdy problematickou formu textu a přílišné podléhání závěrům odborné literatury splnila J. Kožíšková zadané téma práce.

Doporučuji, aby bakalaureantka **přistoupila** k obhajobě předložené práce. Zároveň doporučuji, aby při její obhajobě bylo přihlédnuto k posudku oponenta práce, který jistě přinese další podněty k diskusi. Bakalářskou práci Judity Kožíškové **hodnotím jako práci, která vyhověla všem formálním náležitostem absolventských prací. Vzhledem k označeným problematičtějšími aspektům navrhuji přihlédnout k samotné obhajobě a reakci kolegyně Kožíškové na oponentský posudek. Bakalářskou práci proto navrhuji hodnotit pozitivně, nejvýše však známkou** .

V Děčíně dne 18. 8. 2016

PhDr. Tomáš Hradecký, Ph.D.

odborný asistent HÚ FF UHK

vedoucí práce